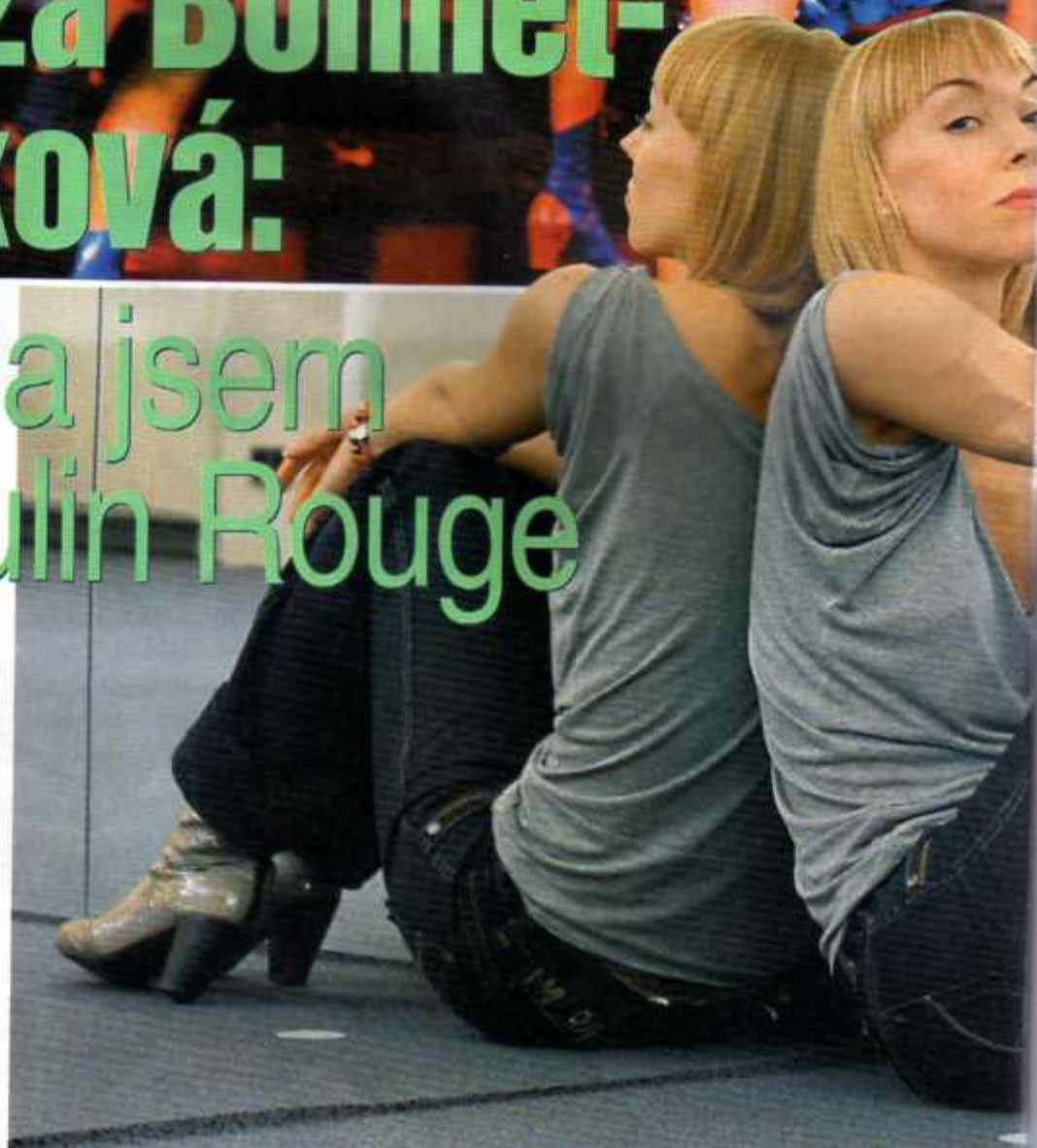

Tereza Bonnet-Šenková:

Tančila jsem v Moulin Rouge

Je jedinou Češkou, která získala angažmá ve světoznámé pařížské show. „Starosti ani radosti tam nikoho nezajímají, musíte být vždy sto-percentní profesionál,“ říká osmadvačciletá tanečnice.

<< Světoznámý taneční kabaret Moulin Rouge existuje od roku 1889.

<< Decentní nahofa ke kostýmu pařížské kan-kánové tanečnice patří.

<< „Občas mívám sen, že jsem už měla být na scéně, ale pořád tvrdnu v šatně,“ říká osmadvacetiletá tanečnice.

>> Lucie Jandová

Tancovala od malička, ale taneční konzervatoř jí rodiče rozmluvili. „Vždycky jsem byla docela dobře rostlá holka, žádná třa-sofitka. Varovali mě, že si rychle zničím klouby.“ Což se později taky stalo.

Z rodného Třince utekla už ve čtrnácti, když začala studovat v Olomouci na gymnáziu. Protože Tereza je člověk, který co si vezme do hlavy, to si prosadí, hbitě si zařídila individuální studijní plán. Pendlovala mezi školou a divadlem, kde trénovala s místním tanečním ansámblem. Padala únavou, ale nechtěla se vzdát. Profesoři se chytali za hlavu, protože prospěch neměla nejlepší a bývala samá modřina.

To už dojížděla do Prahy na taneční semináře. Klasické taneční školy tu fungovaly skvěle, ale nové trendy, které

Terezu zajímaly, chyběly. Když se na plese francouzského velvyslancetví seznámila s o sedm let starším Francouzem Sebastianem, zrodil se nový sen: budu dělat umění v Paříži!

Jenže maminka ji znovu přidržela při zemi. Tak to ne, milá zlatá. Chtěla jsi být tanečnicí, máš podanou přihlášku na AMU, tak jdi pěkně k přijímačkám!

„Když něco moc chcete, většínou se to nepodaří. Pokud se ale na to neupínáte, podaří se to.“ Ze sto třiceti jich brali sedm a ona byla jednou z nich. Odtančila tu rok a pak si opět domluvila individuální studium. A hurá do Paříže!

Dlouhé nohy a malá prsa

„Plánovala jsem si, jak se budu věnovat uměleckým projektům a muž mě bude žít. Jenže na to on nepřistoupil a navrhl mi, abych šla na konkurz jako tanečnice do Moulin Rouge. V noci budeš tančit, přes den budeš chodit do ško-

<< Na prvním představení měla Tereza totalní výpadek.

Každý den v týdnu se pořádají dvě výpravné show. Tanečnice mívají jeden den v týdnu volno. „Mlýnské kolo“, které má ostatně tenhle kabaret ve znaku, žije nejen v noci, ale i přes den. Za scénou pracují desítky lidí, od kostymérek po opraváře bot. Na padesát číšníků připravuje večerní tabuli. Tanečnice přes den cvičí, zkoušejí, pilují své výstupy. Výprava je okázalá a drahá, kostýmy také, takže se příliš často nemění. Večer bývá na scéně při představení až padesát tanečnic.

Rev principálky

Terezu přijali a čekalo ji další rozhodnutí, jak skloubit umění a kabaret.

„Protože Moulin Rouge je prestižní podnik, měla jsem formality, které jini vyřizují týdně a stojí u nich pětihodinové fronty, vyřízené během chvilky. Absolvovat jsem musela samozřejmě i důkladnou lékařskou prohlídku, aby se ujistili, že jim nepřitáhnou žádné choroby z východu. A pak už jsem mohla začít zkoušet.“

Ale ne s ostatními. Sama. Zbylý soubor si musela jen představovat. „Bylo to strašně těžké. S dalšími jsem se sešla až při prvním

vystoupení. Všechny dívky t naběhly ve stejných stříbrných kostýmech. Věděla jsem, že tu figuru dělám s Galinou, ale kdo z nich to sakra je? Jak ji pozná když v kostýmu vypadáme všem stejně?“

Na prvním představení měla tálíni výpadek. „Jako jediná jš šla v opačném směru než všichni ostatní. Rovnou do náruče principálky. Rev v zákulisí, kdo že byl, jsem už ani nevnímala.“

To neustojím, opakovala jš si. „Moje představa o tom, že jdu, a protože jsem spontá a přátelská, všichni se ze zblázní, padla. Než si vás Francouzi pustí k tělu, trochu tu Nikoho nezajímají osobní problémy či radosti, do Moulin Rouge se chodí pracovat. A he tvrdě.“

Pochopila to naštěstí rychle, takže se postupně dostala všichni místa scéně včetně t sólových. Na ly jí však pe tři roky.

„Vystou ní kon kolem dr hodiny : ní. Bě

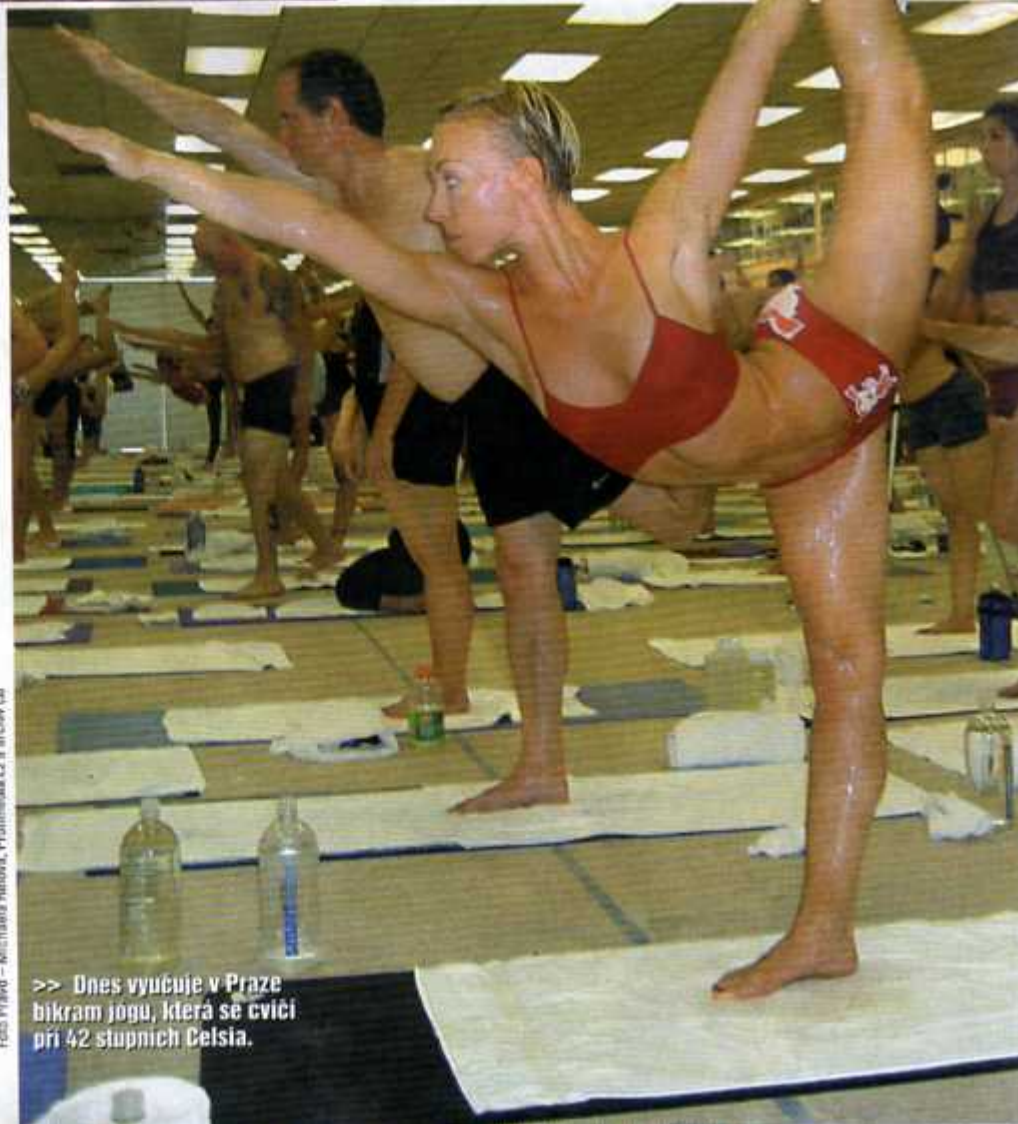
ly. A basta.“ Tereza se už v Paříži přihlásila ke studiu moderního tance. „Málem jsem se z toho osypala: Jak budu vysvětlovat, že dělám to velké umění a v noci ukazuju prsa?“

Co je vlastně Moulin Rouge? Ohromný zábavní podnik se stoletou tradicí, chrlící dvě ohromně taneční show za večer.

„Většinu souboru tvoří profesionální baletky, které přicházejí z Austrálie a Ameriky. To je pro ně splněný sen: Evropa, Paříž... Ten známý film tomu ještě pomohl. Z východu nás tam bylo jen pár.“

Tereza se tedy zúčastnila konkurzu na místo tanečnice. Opět o něj příliš nestála a opět ji vzali. Jak vypadá konkurz do Moulin Rouge?

„V první řadě musíte nějak vypadat, třeba mít minimální výšku sto třiasmdesát centimetrů. Dlouhé nohy a menší prsa jsou další výhodou. Taneční vzdělání je považováno za samozřejmost. Za mě v souboru působily dvě bývalé primabaleríny z Bolšovo téatra, které si řekly, že umění už bylo dost, a odjely do Paříže vydělávat peníze. Další podmínkou je umět vyšvihnout kankán. Na postu takzvané kankánovky se totiž v Moulin Rouge začíná.“

>>> Dnes vyučuje v Praze bikram jógu, která se cvičí při 42 stupních Celsia.

Foto: Pávek - Michalova Řihová, Profimedia.cz a archív CH

jsem domů, na Montmartre, kde jsme všechny měly pronajaté byty, abychom to měly blízko. Spát se mi nechtělo, ale musela jsem, protože ráno jsem vstávala do školy. Naštěstí až v poledne, takže to šlo. Ve škole jsem sebou mlátila o zem do pěti odpoledne a pořád jsem hlídala telefon, jestli na mě nečeká náhlý záskok za kolegyně. V pět už jsem uháněla na plac. U metra jsem do sebe nacpala sáček želé bombónů, abych si doplnila hladinu cukru v krvi a mohla podat další výkon.“

„V souboru mě brali jako podivínku, co chodí na vystoupení omlácená z tanečního studia a občas bývá zelená, protože se potýká s hypoglykemickou krizí. Nejbližší jsem měla k Ruskám a Ukrajinám, protože máme podobnou mentalitu. U Australanek a Američanek se nic vřelého hledat nedalo.“

Dvanáct převleků za 100 minut

Mezi tanečnicemi v Moulin Rouge šlo hlavně o to, která se stane kankánovou sólistkou. Ta mimochodem tančí nahore bez.

„Mně to bylo jedno, ale jim ne. Otvírají se tím nové možnosti. So-

listky z Moulin Rouge si zvou po celém světě. Nezažila jsem ale, že by si holky záměrně ubližovaly. Padaly jsme často, ale vždycky vlastní vinou – někomu se třeba roztrhly korále a pár holek se po nich svezlo. Nebo jsme se smetly na schodech kostýmem s obrovskými pery.

Během jednoho vystoupení, které trvá asi sto minut, máte i dvanáct převleků! Čtyřicetkrát za večer běžíte po schodech nahoru do šatny, fofrem se převléknete a zase horem pádem dolů. Je prakticky vyloučeno, abyste se někdy s někým nesrazili. Rozseklé rty, zlomená zápěstí a vyvrknuté kotníky nebyly výjimkou.“

Ani s drogami a alkoholem, jak se to vidá v amerických filmech, to tak horké nebylo. „Holky si většinou šly po představení ještě sednout na skleničku. Já běžela za manželem. Ale nikdo nejel v alkoholu těžce.“

Stane se, že se některá vrátí z dovolené trochu tlustší. Vedení dává čtyři týdny na zhubnutí. Ale pokud to holky nestíhají, sáhnou někdy po kokainu. Energie máte dost, spát a jíst nepotřebujete. Funguje to. A je snadné v tom zůstat. Ale nestává se to často.“

Místo kankánu jóga

Publikum bývalo různé. První představení, které je i s večerí, bývalo živé. To druhé, noční, už bylo nudnější. „Často na něm bývají Japonci, co dělají Evropu za pět dní. U stolu klímali s kamerami v rukou. To se mi snad jen zdá, říkaly jsme si, my tady pro tebe zastrkujeme břicha a ty spíš?“

Sólové tanečnice mívají kostým „nahore bez“. Co na to manžel? „Věděl přece, že si bere tanečnici, a sám mě do Moulin Rouge poslal. A Moulin Rouge, to je přece sladký a dráždivý francouzský kýč. Trochu erotiky, ale žádná vulgarita. Pohyby a gesta na scéně jsou vždy náznaková. Nikdy se nedotýkáte svého těla.“

Po třech letech drilu se ozvaly zdravotní problémy. Terezu začala bolet pravá kyčel. Lékaři zjistili nestabilitu chrupavky, což znamená operaci. Tanečnice po operaci kyčle? Vyřízená!

„Ne tak ve Francii. Poslali mě ke specialistovi na kyčelní klouby tanečnic. Postupně jsem se podrobila operaci obou kyčlí. Měli mě sice na stole pět hodin, ale jizvičky mám tak malé, že ani v kostýmu vidět nejsou.“

Někdy v té době se potkala s bikram jógou, která jí změnila život. Díky ní je stejně ohebná, jako byla dřív. „Je to fyzické cvičení, které dokáže napravit nejen zničená záda, ale také třeba i změny po Bechtěrevově chorobě. Nebo po operaci kyčlí. Cvičí se v ní dvacet šest poloh při teplotě 42 stupňů. Simuluje se tak prostředí Indie, odkud tahle sestava cviků pochází. Zpočátku to pekelně bolí, ale výsledky jsou fantastické.“

Tereza před dvěma lety Paříž opustila a otevřela si první studio bikram jógy v Čechách. Ve snu se však na pódium vrací. „Obyčejně se mi zdá, že buď padám ze schodů, vzala jsem si špatný kostým, nebo že už jsem měla být dávno na scéně, a přitom ještě pořád tvrdnu v šatně. To se pak pokaždé probudím úplně zpocená a říkám manželovi: „Už jsem tam byla zase!“

Lituje, že už není tanečnicí z Moulin Rouge? V žádném případě. „Věděla jsem, že mě jednou vymění. Každou to čeká. Dřív jsem měla pocit sebeuspokojení na scéně, kdy na mě svítil reflektor a všichni mi tleskali. Teď mám ten samý pocit, když lidi, kteří měli tělo v takovém stavu, že se nemohli ani pohnout, odcházejí protažení domů.“

PR03673

www.csas.cz Informační linka: 800 207 207

K podnikatelskému úvěru to teď máte blíž

**ČESKÁ
SPORITELNA**
Jsme Vám blíž.

Mini úvěry Profit pro drobné podnikatele nyní získáte v každé z více než 600 poboček České spořitelny. Stačí jediná návštěva a můžete mít až 300 000 Kč ve formě termínovaného úvěru až na 5 let. K vyřízení Mini úvěru Profit nepotřebujete prakticky žádné doklady, stačí jedno daňové priznání a doklad o právní subjektivitě. Stejně snadno můžete získat kontokorent. Za vyřízení úvěru u nás nic neplatíte. Tak směle vyrazte do nejbližší pobočky. Více na www.csas.cz/miniuvery nebo na informační lince 800 207 207.